

3. Шевчук В.В. Підвищення ефективності управління якістю послуг комунальних підприємств на засадах бенчмаркінгу / В.В. Шевчук // Науковий вісник Херсонського державного університету. – № 10. – 2015. – С. 95-99.

Фастов І.В.

магістр,

Навчально-науковий інститут економіки і управління

Східноукраїнський національний університет

імені Володимира Даля

СИСТЕМА ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ЯК МОЖЛИВА РЕАКЦІЯ НА РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ

В сучасній освітній галузі України систематично проводяться реформаторські дії, що зачіпають всі сфери господарської та управлінської діяльності освітніх установ. Накопичений досвід дає змогу стверджувати, що при умовах змін або кризових явищах, необхідно акцентувати увагу на раціональному використанні існуючого потенціалу установи та грамотному внутрішньому та зовнішньому менеджменті.

Зміни в функціонуванні освітнього закладу створює умови для виникнення кризових явищ, що вимагають від установи змін та адаптації до нових умов. Відповідно до цього, необхідність інновацій зростає пропорційно до необхідності функціонування за нових умов.

Питання інноваційного менеджменту в освітній галузі висвітлено в працях таких вітчизняних науковців, як: О. Боднара, Л. Ващенко, І. Герчикової, Л. Даниленко, Н. Жернова, О. Замули, І. Зязюна, Г. Єльнікової, Л. Карамушки, Г. Ковальова, Н. Краснокутської, В. Кременя, І. Лебедевої, В. Мадзігона, Т. Скрипко, П. Харіва, А. Хуторського та ін.

Для розгляду системи інноваційного менеджменту, необхідно з'ясувати що є інновацією. Інновація – форма керованого розвитку вже існуючих систем або процесів, в ході якого інноваційний продукт доводиться до стадії практичного застосування і забезпечує успіх [1, с. 388]. Відповідно до цього твердження, інноваційний менеджмент – це система, діяльність якої націлена на досягнення або утримування потрібного рівня господарської життєдіяльності установи за допомогою механізмів управління інноваційними процесами. Інноваційний менеджмент в освіті необхідно розглядати як систему управління, що активно впливає на освітню діяльність, на розвиток інноваційної, інвестиційної, соціально-економічної, діяльності освітньої установи та цілої освітньої галузі.

Як стверджує О. І. Карпіщенко, принцип інноційності – це використання в процесі планування технологічних інновацій, особливо сучасних інформаційних технологій, створення ефективних організаційних форм виконання робіт, обґрунтування і забезпечення механізмів взаємодії між суб'єктами управління [2, с. 91].

Інноваційний менеджмент в освітній установі має на меті організацію й управління інноваційними процесами в організації. На вище керівництво організації та працівників покладаються завдання генерування та відбору нових ідей, розроблення нової «продукції», запровадження нових технологій [5, с. 11].

Відповідно до вищезазначеного можливо зробити висновок, що інноваційний процес – це процес розробки, освоєння та застосування інновації.

Принцип інноваційної спрямованості передбачає адаптацію до нових ідей [4, с. 144]. Інноваційний менеджмент в освіті, як емпіричне значення, може використовуватися для будь-якої модернізації, де новизна або нововведення обумовлює впровадження нових ідей, результатом яких повинен бути позитивний результат в динаміці розвитку освітньої установи.

Результатом інноваційної діяльності в освітній установі є впровадження та використання інноваційного плану з метою найбільш вдалої реалізації поставленої мети в короткостроковий або довгостроковий період. Інноваційна діяльність включає в себе програму розвитку, в якій прописані всі необхідні процедури і ряд заходів щодо реалізації інноваційної ідеї, що може складатись з інноваційного продукту або послуги.

Мета інноваційного менеджменту в освіті полягає в розробці ідеї розвитку установи чи галузі на основі:

- А) Розробки та впровадження нової послуги або продукту.
- Б) Пролонгації та розвитку існуючих послуг або продуктів.
- В) Оптимізації або відмови від нерентабельних та не продуктивних послуг і продуктів діяльності.

Освітній інноваційний менеджмент передбачає:

- А) Розробка та реалізація ідей інноваційної діяльності.
- Б) Спостереження за впровадженням інноваційної діяльності.
- В) Забезпечення реалізації інноваційної діяльності.

Інноваційна процеси повинні ґрунтуватися на цілеспрямованій політиці, що може бути селективною, та спиратися на всебічно зважену стратегію вибору і реалізацію пріоритетів [4, с. 177].

Об'єктом інноваційного менеджменту можуть бути такі види діяльнісного механізму як:

- А) Інноваційний процес.
- Б) Окрема інновація.
- В) Інноваційна діяльність як інтегрований інноваційний процес.

Функціонально, створена інноваційна система або відокремлена діяльність, повинна охоплювати цілу низку потреб та проблем, що потенційно можуть впливати на організацію інноваційної діяльності. Вважаємо, що вплив внутрішній і зовнішніх факторів на розроблену систему, призводить до постійних змін в структурі та особливостях розробленої стратегії розвитку.

Освітній інноваційний менеджмент передбачає оптимізацію діяльності адміністрації освітньої установи. Для вдалої інноваційної діяльності в освітній сфері, необхідно враховувати такі основні вимоги:

1. Дотримуватися чітких норм, при складанні плану інноваційної діяльності.

2. Розробляти інноваційний план освітньої установи тільки після детально аналізу роботи за останню пару звітних періодів.

3. Враховувати соціально-економічні зміни, що відбуваються на місцевому, регіональному та державному рівнях.

4. Використовувати різноманітні види планування.

5. Залучати всі засоби оптимізації управлінської діяльності.

Спробуємо класифікувати інновації за окремими ознаками та систематизувати їх на основі роботи О. І. Афонічкіна [1, с. 471-419]. Отримані результати представимо у вигляді таблиці.

Таблиця 1

Класифікація ознак інновацій в освітній галузі

Ознака інновації	Види
Новизна	Повна, відносна, часткова, умовна
Просторовий рівень	Глобальна, державна, регіональна, місцева, галузева, фірмова
Темп розробки	Швидкий, середній, повільний.
Темп виконання	Швидкий, середній, повільний.
Інтенсивність виконання	Шалена, масова, рівномірна, слабка.
Ступінь ризику	Високий, середній, низький.
Сфера діяльності	Економічна, адміністративна, соціальна і т.д.
Впровадження	Внутрішнє, зовнішнє.
Результативність	Висока, стабільна, низька.
Комплексність	Складна, проста.

Таким чином, було розглянуто та комплексно проаналізовано поняття інноваційного менеджменту в системі освіти, що являє собою взаємопов'язаний комплекс дій, метою якого є підтримування або розвиток установи за допомогою спеціальних управлінських механізмів. Найефективніший шлях підвищення ефективності освітньої галузі є впровадження в практику інновацій та загалом інноваційного менеджменту.

Інноваційний процес може розвиватися лише в тому випадку, якщо в установі зростає необхідність внутрішніх або зовнішніх змін. Інноваційні процеси в освітній галузі слугують рефлексією до суспільних та економічних змін в середині держави або в межах певного регіону. Необхідно наголосити, що нововведення зазвичай мають дискретний, циклічний характер.

Список використаних джерел:

1. Афонічкін А. И. Основы менеджмента / А. И. Афонічкін. – СПб.: Питер, 2007. – 528 с.
2. Карпіщенко О. І. Стратегічне планування: навч. посібник / О. І. Карпіщенко, К. В. Іллященко, О. О. Карпіщенко. – Суми: Сумський державний університет, 2013. – 446 с.
3. Микитюк П. П. Інноваційний менеджмент: Навчальний посібник / П. П. Микитюк. – Тернопіль: Економічна думка, 2006. – 295 с.
4. Скібіцька Л. І. Менеджмент. Навчальний посібник / Л. І. Скібіцька, О. М. Скібіцький. – К.: Центр навчальної літератури, 2007. – 416 с.
5. Шевченко Л. С. Менеджмент: навч. посіб. / Л. С. Шевченко, О. А. Гриценко, С. М. Макуха та ін.; за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. Л. С. Шевченко. – Х.: Право, 2013. – 216 с.